

1887-03-12

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 26 nr. 26a-d

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Minst. 12. Marts 1887.

Her har der et Opm, hvor Kalvorden
gerne kunde vortens last.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 26A

Kære Ven Kinn med samt Din
Venner, for endelig flev, men heller end smør
oprettelde Underskyldninger, som dog er Løgn, vil
jå ladsom ingen Ting, ganske som om det
Brev var Løgn på en meget lang Skrivelse fra
mig; Men det kan nemmest og behageligt
Måske at komme over Begyndelsen på. Læs & M
forbeholden at sende sømang "Brev af Leds vidner
Gang at ane, hvor de gør hen, undtagen at de
gør igennem Consulen d. v. s. gennem hans
Hænder, men hvor de ellers gør hen, ved vi jo
ikke, uden forsøret som de det vil gøre i fer,
- om just som Smærtskød ved jo ikke - men i
Jo gør de dog - men hvor de gør i fer, det anes
is ikke noget ens. Med andre Ord, hvor bor F og hvor
dan & Jo Menageri i det hele (Menageri har de
jo nok sagt - jo tænkte på Tolentino's), hvor
spiser F og hvor skriver F o. v. Fortæl os lidt derom.
Ellers er M jo herligt F har det godt. Glad er F be-
griteligvis - og Skam skædet; også har, om F ikke
var M, og hvad vi ellers har høje fra Jo & Jo
hård fortøjeligt & godt. Om den Billeder ellers.
Det store Billed har jo imidlertid ikke noget,

Men vil ikke sige at de blev udsat, og
ikke. Men jeg skylder dig nok et par
Dine gode Råd. Ja ser du min rare Kære, de
er nu vist meget godt og jeg har ikke mindst i min
de, men om jeg vil følge de, blive nu alligevel en
anden ting. Sådan gå ind og valg en forgrund
eller baggrund for at stridere så den i al Almindelighed,
de falder mig svært for Bogen. Men
jeg tænker som du selv siger, at den ikke giver mig
denne hovedsageligt al den Slags, som den ikke har den
i Bogen for. Men en anden Slag, når man netop
kommer i. Læg med den det. Inden, fordi de
af sig selv tilbyder sig i naturen et Billede eller
en nødvendig, Lid i et Billede. For Bortset
har jeg netop strødet og, kommer jeg i Tanken
om, som jeg nu bliver det. Hermed
for det Lønnen; de i Baggrunden: Skam
strøm med Brønden og nogle Klader og store
Bredde Krasbunker og store Skrapper i For-
grunden og alt den Slags Trøst, ligesom
Sollys og isken simpel, oprindelig males
som Inden. Den den med Tærevask,
men efterhånden har det sligt Fintessens
sænktil, og Førem kommer nu i al Tid
ikke det, om det vil blive enogit.
Men meget simpel men nedig svært.
Næsten så de det første år - nemlig har den
et de, men ikke på den Tris de og

M interesserede ham, noget, og Læsko
svarede M forleden Dag; men M skal igennem
igen. Ja j lærer af M og kunde læse af den
Art Noter, som hvi, men j bekræfter, at M
ikke ligesom Niels den bettete Puvile. Nå det
er j heller ikke uetop M de i Meninger med
et Råd, men kun at j gennem den Rags Ting
skulde opdag og tøjle mit Grev, moders
min Hoved passion" ligesom Chilian i Ulykke
Men, skønt j interesserer mig for Formeyhår
j har den så tydelig og iøjnefaldende, når j dog
kun at få den dets (sægt dets) med, hvor j
sætter Krafte med j Færd. Og j skal nu
også j uisoprøgtig Mening. Niels er meget
dansk, fordi Niels er som værdig, sig selv.
At hans Billeder også iøjnefaldende meget ligesom
hvad vi for ham set af "dansk Kunst" bidrager
til at stille ham i et ender med dansk Lys end
adskillelse andre; men når Niels leve og udvikle
sig og komme i Færd med helt forskelligartet
Opgave, vil han nok forandre sig betydelig, men
ikke altid blive ved at ~~blive~~ minis Direkt
sæmge om sin Færd og Lindby og mange
andre kære Folk (Købmand) men få
en større men iøjnefaldende ejendommeligt Form
inden alle tider vedblive at være dansk fordi han
vil ved blive at være sig selv. Men når j nu
komme ind til ham og se hans Billeder og d
god gamle Bilde så velkendt, Ting, d des i med

den, så føler jeg den skægske And, som har
 gennemtrængt Huset, søstørst, og jeg minde
 stødt om alle de første uforglemmelige Følelser.
 Jeg modtog den første Begyndelse - og
 så se jeg, at det så vidt forskelligt fra det,
 jeg selv lærer, og når så anden samværet rejser
 til mig, at min Billedet har et fremmed
 Ligt, bliver jeg uendelig smod og, liden be-
 gylt som julepølet forbrændt. Jeg har siden net
 meget alvorlig på min Ting og tænkt på det Råd,
 - og skændt mig selv alene vilde forstand
 end godt at foregå mig, hvor jeg ikke det er utop
 mig, at det jeg fremfor alt trænger til. For
 det går omhyggelig Råd for alle Færre,
 om som eters og dog ikke, "Tausk" inden i en
 mindre god Forstand og det ikke det, der indtager
 mig så meget for Nils. Mig som går ham
 så god og dog kender det, at han er så trofast
 imod mig han kender det at elske i et Motiv,
 og hvis jeg nu elsker noget andet og blot en
 Lige så trofast imod det, så må jeg gøre
 kender bliver god - (jeg kalder ikke om Størrelse
 men kender om godhed). At Nils kender bare
 noget af mig og jeg meget af ham og jeg ikke
 i Tvivl om, og man skal jo heller ikke van
 så inderst, at man ikke søgte at begynde sig
 Mig godt man kan, af andre, men hovedsagen
 er dog at have sig energisk fast i den
 af Tingene som græder en, skæder en, falder en ligesom

og naturlig, og så klemme. pø. Nj j' vil ikke
som Kabetl præs. at sende os til M. Pind
hva j' skal - j' forstår nok ikke hvad
han mener dermed, og j' tør heller ikke
er for lidt; men ham derom! j' føler mig
ligeså udeholdt om over for enhver ting,
j' tager fat pø, nu som da j' først satte
Penselen til Bærret, og ligeså mismodig over
at næste af, hvad j' gør, som nogen sinde,
men j' kan dog se, at der er Fremgang i mine
Arbejder. De ikke bedr; Form d. v. s. i. Skaller,
skønd j' endnu holder af til Tider, når Motivet
egne sig det, at betragte disse opmærksomt,
men Stemningens, Lysets, Farvens Karak-
ter i bedre og den store Form i Landskabet
også. Derfor skønd j' da ikke bliver at jø-
færre at den samme Vej, som j' bestemt tør
lægge for mig? Vi er dog alle forskellige
og kan ikke arbejde ens alle. j' forstår nu
milde Formen for mig, -- men Herregod
j' kan ikke komme Farven nok nok pø Lørd
og så ønsker j' ikke ^{endnu mig en at jø} Formen god, og j' er vis
pø, at hvis j' kan komme efter at give
Karakteren fuldt af i Genstanden j' maler
men i de Belysningen, Løften Farven - og
dermed en Følelse af de af det hele Karakter
så er der også vundet noget om end kun lidt
imod at de skønd nås. - Men hvad Katten er
M da han vil, tænker j' mig den siger, han
beder om Rød, og når han får den, svarer han

i den vidt Tid har fordybt mig i, stork Efters
farver, Billedj. gløderne Eftermiddag og Aftens belgning
o.l. overrasker mig selv i Naturen, og når jz slider
som i den vidt al kunne nå den forførbildte Pragt
der i M. i Virkeligheden, så kan M. vel være at
min Farve ikke være fine nok, men så meget
forstærke, end rigt og falske, kan d. ikke være.
Men M. er Ende af vor Natur, som meget for
har indlært sig på med rigtig Kraft og Ud-
holdenhed, så på Lægfolk må d. let gøre
et overraskende Indtryk og Maleri, der som
Thoralf, og på Forhind^{te} Hensigtsmæssigt mod
alt, hvad d. ikke kendte i Forvejen, eller Nils,
der virkelig har et anderledes Jødisisme, men
som selv så bangt for stork Farver - og altså
heller ikke ser den i Naturen (for eller vil d.
male den) - må let komme til at stille sig
lært mistenksomme over for det. Viser M.
nå at man ser ikke Naturen som den, men
et, en anden et andet og selv en man d. forskellige
Periode helt forskellig, Ting - forisæl de at
man virkelig udvikle sig og arbejder søgende,
M. er selv et godt Eksempel på. At Nils
ikke finder mig for grå, kan jz godt forstå, for
han selv er grå - det er meget fornem og fin-
men dog altid grå. Han er altså ikke den Ting
- endrin i alt fald ikke, mindst kommer M.; men
jz forstærke d. jz ser rentvidt fabelagtig. Farver
i Naturen højtlystet en, rent Lachtmannske
Min. Billeder og dog ikke så boges som duer!!

Mr. Thibodeau per Mr. Moore May.

[illegible]

Billedet agter, som du biler, Gald, der va alle
 koret, om end lidt for meget gemmen, mads
 (man følte det sigt det for stekt) om du dog
 skog mormom og meget viderne, fald. Men
 jo her vist mig, selv så meget i M ikke men
 ind billedet, at j, kontinua b, og j, vil
 de fa enden b, f, at der Behandling gæve
 valfæd mig lidt. Blev nu ikke ked af M -
 ø skid - M gø ikke noget, at man blev lidt ked
 af, selv en noget ugang smullen, når de eller
 noget rundt i M - men der u noget i den Pædet
 mig som gø Billedet enden; man har en
 fornemmelser af, at de lagge selv sigt - på
 en fasten Pædet mig, men end på at lade dem
 selv sigt. Stofpels karakter, en i, rigt i, mids
 skid at ville og trække. Pædet på, som gø at man
 ikke sel kan glemme dets Færdmids. Men
 dem har i mids ladt for - kun synes M mig selv
 fremtræder i den Billedet og de i, selv st, mids
 gøt på liden, alle som mids
 i, liden. - Men i, den hvid, Cista kan
 mids et d, liden Opholdstid og de v, b, st, j
 mids, men j, her ikke M i, liden, man skal
 mids på alligevel. Der alt kan man på på
 noget at mids, og på de, men selv i M, at M
 kan ikke sammenlignes med Torv - gødmids,
 Torv, mids liden, selv j, liden på på
 gø de var og på man Færd men Skid

i, Billedet, der mids de, end i, den, der b, d
 mids på her mids i, Cista. Ja M st, m
 e j, på mids pædet på, M i, j, vider mig
 noget af; M her der skal her, mids
 og på liden gø i, liden liden, liden
 mang andre. Torv. I større liden der
 hvid på på; Torv - den de liden liden
 på mids. Stimming, som vider mids mids
 liden, den opgav der for Torv -
 i, M va mids et så gøt Pædet, liden
 ikke kan sig, noget dets; men mids har der
 liden på - end i, en gang - på noget
 liden - valfæd en liden liden
 liden der mids alle den sigt for liden
 skid der sel Skam. Men der mids mids
 ikke - j, her i, liden liden. - liden sig
 mig, synes der j, vider; for M på på
 at der mids på liden af - liden har liden mids
 Blev, den liden v j, liden liden - mids mids. Men
 når j, ar, hvid der færd af pædet, liden
 for en teknisk liden, der liden mids
 så liden j, sammenliden ved mig selv, at
 hvid j, den liden af den liden
 liden kold, skid j, mids så den i, B
 liden så M sang i, den liden så. j, v b, d

SKOVGAARD-MUSEET
 Nr. 24
 Mids

